

ΔΥΟ ΑΡΘΡΑ ΜΕ ΑΦΟΡΜΗ ΤΙΣ ΠΡΟΚΛΗΤΙΚΕΣ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΝΙΚΟΥ ΦΙΛΗ

Στα ξένα είμαι Έλληνας και στην Ελλάδα ξένος...

Γράφει ο Νίκος Μπογιόπουλος

Πριν φτάσουμε στα ναζιστικά κατακτάθια, πάμε πρώτα στη μήτρα που τα γεννά:

Έχουμε ένα κράτος που τότε, με τους μηχανισμούς του, τόσο τους Πόντιους όσο και τους Μικρασιάτες, τους αποκαλούσε «τουρκόσπορους». Και που για να επιβιώσουν τους πετούσε στα έλη και στις τρώγλες.

Η συνέχεια αυτού του κράτους (εκτός αν υπήρξε κάποιου είδους «ασυνέχεια» του κράτους και δεν την καταλάβαμε) τους ίδιους ανθρώπους τους αποκαλούσε «Ρωσοπόντιους». Και τους στοίβαζε στα γκέτο του Λεκανοπεδίου και στα... απόμερα της Θράκης.

Οι εκπρόσωποι του «συνταγματικού τόξου» αυτού του κράτους είναι που

τσακώνονται ποιοι σέβονται περισσότερο τον Ποντιακό Ελληνισμό και την ιστορική μνήμη της γενοκτονίας του.

Αλλά – ω του θαύματος της «λαοκτονίας» – είναι και οι μεν, είναι και οι δε, που τις συντάξεις στους υπερήλικες γέροντες από τον Πόντο, τις... έκοψαν. Το τελευταίο, όταν τους το υπενθυμίζεις, τονίζοντας την υποκρισία, την δημαγωγία, τον φαρισσαϊσμό και τελικά τον πολιτικαντισμό τους, σπεύδουν να το παίξουν Πόντιοι. Πιλάτοι...

Πέραν του πολιτικαντισμού, όμως, οι δίκαιες αντιδράσεις για τις δηλώσεις του υπουργού Φίλη που παριστάνει ότι δεν καταλαβαίνει ότι η «προσωπική άποψη» παύει να είναι προσωπική όταν εκτοξεύεται από υπουργικό θώκο, βλέπουμε να αξιοποιούνται για να στηθεί και ένας ορμηγός με-

ταξύ αντιμαχομένων που οι μεν λανσάρουν τον «φιλελευθερισμό» τους και οι άλλοι τον «πατριωτισμό» τους. Σε αυτό το άθλιο – όπως εξελίσσεται – έργο παρακολουθούμε να συμμετέχουν διάφοροι εκπρόσωποι του εθνομπεδνισμού και εκείνης της δήθεν «Αριστεράς» που αντιλαμβάνεται σαν διεθνισμό τον αρχοντοχωριάτικο κοσμοπολιτισμό και που η σχέση της με την έννοια πατρίδα έχει περισσότερο τουριστικό παρά βιωματικό, ταξικό και ιστορικό υπόβαθρο.

Όμως, το φλέγον τούτη την ώρα είναι ο ναζιστικός οχετός των πασίγνωστων εκπροσώπων της πατριδοκαπλείας και της εθνοκαπλείας που μαγαρίζουν την ιστορική μνήμη και σερφάρουν πάνω στο υπουργικό ατόπημα, για να παραστήσουν την εθνικοφροσύνη σαν «πατριωτισμό».

Βλέπουμε μια χορωδία από ιδεολογι-

κούς και πολιτικούς απογόνους των φασιστών, ναζιστόμουτρα σαν αυτά που έδρασαν στο Σύνταγμα, παρέα με πρώην τσεκουροφόρους του «συνταγματικού τόξου» να αυτοαναγορεύονται σε αμύνητες της Ελλάδας, της Ιστορίας του ελληνικού έθνους, άμα τε και της δημοκρατίας!

Αυτή η εικόνα που πάνε να στήσουν – και μάλιστα την ώρα της μνημονιακής «γενοκτονίας», «εθνοκάθαρσης» και «ολοκαυτώματος» του ελληνικού λαού – καμία σχέση δεν έχει με το ιστορικό δίκαιο των Ποντίων και όλων των Ελλήνων.

Καμία σχέση δεν έχει με τον καθαίριο αέρα που κουβαλάνε μαζί τους οι άνθρωποι του Πόντου και όλης της Ελλάδας. Τα χιτλεροειδή λερώνουν την Ιστορία που γράφτηκε τότε και υπονομεύουν την ιστορία που πρέπει να γραφτεί σήμερα.

Ο Φίλης και η γενοκτονία της πολιτικής

Του Κώστα Βαξεβάνη

Γενοκτονία ή εθνοκάθαρση; Σύσσωμος ο πολιτικός κόσμος δίνει μαθήματα ευαισθησίας πετροβολώντας τον Υπουργό Παιδείας για την τοποθέτησή του πως δεν πρόκειται για γενοκτονία των Ποντίων αλλά για εθνοκάθαρση. Από τον Μείμαρκα που ξαφνικά αισθάνεται ντροπή για τις δηλώσεις Φίλη (αλλά όχι για οτιδήποτε άλλο) έως το Μιχελογιαννάκη που εξακόντισε φίλια πυρά, οι πάντες πυροβολούν το Φίλη. Έχουν δίκιο; Αν εξετάσουμε την υπόθεση όπως συνηθίζουν να εξετάζουν τα μεγάλα νομικά forum τότε μάλλον πρόκειται για εθνοκάθαρση. Ο όρος γενοκτονία καθιερώθηκε νομικά το 1948 και εκτός από βία, δολοφονίες και μετατοπίσεις πληθυσμών που περιλαμβάνει η εθνοκάθαρση απαιτεί υποτίθεται και άλλα μέτρα. Τα όρια είναι σαφώς δυσδιάκριτα.

Το 1994 η Ελληνική Βουλή αναγνώρισε τη Γενοκτονία των Ποντίων ενώ το

2007 η Διεθνής Ένωση Μελετητών Γενοκτονιών αναγνώρισε ως γενοκτονία όσα υπέστησαν οι Έλληνες του Πόντου Σημασία δεν έχει ο χαρακτηρισμός αλλά η ουσία. Γύρω στις 400.000 Έλληνες του Πόντου πέρασαν από το λεπίδι του Κεμαλισμού και εκτοπίστηκαν προς τον Καύκασο και τις πρώην Σοβιετικές Δημοκρατίες όπου και εκεί πέρασαν τα πάνδεινα. Ο όρος Γενοκτονία αποδίδει τον τρόπο, την πρόθεση, τη βία και την έκταση των σφαγών. Το θέμα λοιπόν δεν είναι πόσοι Έλληνες Πόντιοι γλύτωσαν ώστε να κάνουμε σκόνη στον όρο Γενοκτονία. Άλλωστε ο όρος Ολοκαύτωμα που χρησιμοποιείται για τους Εβραίους δεν σημαίνει πως δεν έμεινε ούτε ένας Εβραίος αλλά πως στόχος ήταν ο αφανισμός των Εβραίων.

Αυτά σε επίπεδο καθαρά νομικών και εγκυκλοπαιδικών αναζητήσεων. Πάμε τώρα στο Νίκο Φίλη. Ο Νίκος Φίλης είναι Υπουργός της Κυβέρνησης. Για μία ακόμη φορά σε συνέντευξή του θέλησε να προτάξει τις προσωπικές του

θέσεις. Είναι προφανώς πως έχει δικαίωμα να το κάνει. Το ερώτημα είναι αν ως μέλος μιας κυβέρνησης έχει δικαίωμα να βάζει θέματα στην πολιτική ατζέντα από το πουθενά, τα οποία μάλιστα έχει ξεκάθαρα ορίσει η Ιστορία. Ποιά η σημασία του διαχωρισμού που θέλησε να κάνει ο Φίλης για τη γενοκτονία; Η αποκατάσταση της ιστορικής αλήθειας; Η επίλυση ενός προβλήματος; Η αποκατάσταση μιας αδικίας; Τίποτα από όλα αυτά. Ο Φίλης συστηματικά παίζει το ρόλο μεταξύ Ρεπούση και Πάγκαλου του ΣΥΡΙΖΑ. Ακκίζεται και προκαλεί συνεχώς τα συστημικά ΜΜΕ τα οποία θεωρητικά απεχθάνεται, δίνοντάς τους συνεχώς τροφή μέσα από συνεχείς προκλητικές δηλώσεις και βέβαια συνεχείς εμφανίσεις. Δεν ξέρω αν ανιλαμβάνεται τον εαυτό του ως τον διορθωτή του ΣΥΡΙΖΑ που οφείλει να μαζεύει τις ιδεολογικές παρεκτροπές, ή απλώς διακατέχεται από πολιτική επιπολαιότητα και ναρκισσισμό. Το θέμα είναι πως συνεχώς ανοίγει τρύπες στην κυβερνητική συνοχή.

Θα καταλάβαινα για παράδειγμα το να ανοίξει θέματα για τις Τράπεζες ή τη διαφθορά, να ανησυχήσει για την πορεία του κυβερνητικού έργου ή πολύ περισσότερο για το χάλι της Παιδείας της οποίας είναι Υπουργός.

Όπως ακριβώς ο Πάγκαλος όμως, δείχνει το θέμα του να είναι οι προκλήσεις επί παντός πεδίου που τον κρατούν στην επικαιρότητα ως επιπλέοντα. Ο Υπουργός Παιδείας δείχνει να πιστεύει πως έχει το δικαίωμα, να συμπεριφέρεται ως έχων το άλλοθι της δημοσιογραφίας (της κομματικής δημοσιογραφίας μάλιστα) για να διατυπώνει ό,τι θέλει και όποτε θέλει. Αυτό δεν είναι ελευθερία του λόγου αλλά αυθαιρεσία της προσωπικής πολιτικής.

Κακή πολιτική δεν είναι μόνο η υποταγή στα συμφέροντα αλλά και η αδυναμία να ιεραρχήσεις το πρωτεύων από το τριτεύων. Και πολύ περισσότερο η αδυναμία να διαχωρίσεις τις ανάγκες της κοινωνίας από τις δικές σου.

**OLYMPIA MARBLE
PTY LTD**
1-3 CHALDER ST, MARRICKVILLE NSW 2204
Ph. 9565 1415 – Mob. 0418 462 020
www.olympiamarble.com.au e-mail: olympia1@bigpond.net.au

Η ΚΑΛΥΤΕΡΗ ΠΟΙΟΤΗΤΑ ΜΝΗΜΕΙΩΝ

ΜΕ ΣΕΒΑΣΜΟ
ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΑΡΑΔΟΣΗ

ΖΗΤΗΣΤΕ ΤΟΝ ΗΛΙΑ Ή ΤΟΝ ΑΝΔΡΕΑ

Η ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ ΜΝΗΜΕΙΩΝ
ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΜΝΗΜΕΙΩΝ ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΚΟΙΜΗΤΗΡΙΑ ΣΤΟ NSW
ΔΙΑΘΕΤΟΥΜΕ ΟΛΑ ΤΑ ΧΡΩΜΑΤΑ ΚΑΙ ΟΛΑ ΤΑ ΣΧΕΔΙΑ
MONUMENTAL STONEMASONRY

SENIOR CITIZENS DISCOUNTS

